

November, havde allerede strax kunne lade sig bortføste paa Lovlig Maade til 1ste November. Mine ærede Medforslagsstillere og jeg have derfor troet, at det var ikke alene hensigtsmæssigt, men ligefrem nødvendigt at spærre denne Udvei til at eludere den sidste Ræst, der bliver tilbage af Paategningssystemet, og vi have derfor stillet vort Ændringsforslag, der i Grunden gaar ud paa at bringe § 6 i fuld Overensstemmelse med § 5, idet det efter § 5 er ligesaa strafbart at tage anden Mand's Lyende i Arbejde, som det er at tage ham i fast Tjeneste, og jeg har i alt Fald ikke kunnet finde, at der i juridisk Henseende vil være Noget i Veien for at give Fiktionen i § 6 den samme Udstrækning til de efter § 5 lige strafbare Handlinger. Idet jeg nu paa egne og ærede Forslagsstilleres Begne tillader mig at henstille dette Ændringsforslag til ærede Medlemmers gunstige Overveelse, haaber jeg, at den ærede Justitsminister, selv om han ikke skulde føle synderlig Sympathi for Forslaget, dog, hvis det skulde vise sig at vinde Stemning her i Thinget, ikke bestemt vil modsætte sig det, selv om han af andre Grunde skulde ønske saa faa Forandringer i Lovforslaget som muligt.

Griffen: Jeg maa først gjøre en Undskyldning for, at jeg paa Grund af indtrufne Omstændigheder ikke har set mig i Stand til at faae et Underændringsforslag stillet, men har maattet ty til den Udvei, som den ærede Formand antydede, at begjære delt Afstemning over Ændringsforslaget Nr. 7 til § 8. Jeg har i Forbindelse med andre ærede Medlemmer navnlig forlangt denne delte Afstemning for at gjøre det muligt at faae udstemt Sætningen: „dog kan saadan . . . 10—20 Kroner“. Som ærede Medlemmer ville se, vedrører denne Sætning Ophævelse af Paategningen i Lyendets Studsmaalssbog. I det oprindelige Udkast, som Ministeren har forelagt, havde han optaget Bestemmelser i § 8, der gjorde det muligt, at Paategningen, naar Husbonden vægrede sig ved at ophæve den, alligevel kunde blive ophævet, paa Landet af Sognefogden og i Kjøbstæderne af Politimesteren, vel at mærke, naar der blev indledet retslig Forsølgelse mod Lyendet. Det, jeg lægger stor Vægt paa, er, at man ikke gjør Lyendet brodløst, saalænge Sagen staar paa, men at der ogsaa eventuelt kan idømmes Straf for det Skridt, Lyendet ulovlig har gjort. Ved anden Behandling er Bestemmelsen i den oprindelige § 8 bleven forandret derhen, at naar Politimesteren efter et foreløbig optaget Forhør kommer til det Resultat, at Lyendet har klarlig Aret, da behøver han ikke at hæve Paategningen. Hvad vil Følgen deraf blive? Den vil kun blive, at Lyendet bliver uden Erhverv, indtil Sagen er endt. Det Forslag, som nu af Udvalget er stillet under Nr. 7, gaar maasse ud paa at mildne dette noget, idet det betager Politimesteren Ret til at negte Ophævelse af Paategningen, mod at der

deponeres et Beløb af 10—20 Kr. Jeg kan ikke negte, at det er mig endnu mere stødende; det fører kun til, at den Geldige, der har disse 10—20 Kr. i Lommen, kan faae Paategningen hævet og altsaa søge Erhverv, men den, der maasse paa Grund af, at Husbonden har holdt Lønnen tilbage, ikke har en Skilling i Lommen, er tvungen til at gaa ledig og maa maasse ty til Kommunen — han kan jo ikke sulte —, indtil Sagen er endt. Derfor er det, mine Herrer! at andre Medlemmer i Forbindelse med mig have foreslaaet delt Afstemning for at udstemme denne Sætning. Hvis Thinget skulde ville udstemme den, vil Forholdet blive det samme, som efter det oprindelige Udkast, med den Forandring, at først vil der blive indledt Forlig mellem Parterne, og opnaas det ikke, er Forligskommissionen paa Landet og Politimesteren i Kjøbstæderne forpligtet til at hæve Paategningen. Det er dette, vi anse for aldeles nødvendigt, for at et Lyende ikke skal sættes ud af Erhverv, men faae Leilighed til at ernære sig, medens Sagen staar paa. Jeg betoner, at for mig ligger Betryggelsen overfor Lyendet deri, at Paategningen ikke hæves, uden at der samtidig indledes offentlig Sag imod det, saa at det altsaa kan faae sin Straf. Grundet paa denne Betragtning, tillader jeg mig at anbefale det ærede Thing at udstemme den omtalte Sætning.

Justitsministeren (Nellemann): Med Hensyn til de Ændringsforslag, som ere stillede af Udvalget, skal jeg kortelig bemærke, at Ændringsforslagene under Nr. 1, 2, 3, 4, 5 og 6 ikke forekomme mig at indeholde Noget, der kan give Anledning til nogen Uviol. De ere jo tildeels kun Redaktionsforbedringer, tildels Ændringer i Henseende til mindre Ting, hvor man har overset Et eller Andet, som man paa dette Stadium vil forandre, samt endelig nødvendige eller i det Mindste meget hensigtsmæssige Ændringer med Hensyn til Forholdet i Kjøbenhavn, hvor Magtlingen henlægges til det eksekutive Politii istedetfor til Politivretten. De Ændringer, som egentlig have nogen særlig Betydning, og som ogsaa ere dem, der synes at tildrage sig Opmærksomheden her idag, ere dels Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 7, dels det særlige Ændringsforslag, som er stillet af otte ærede Medlemmer. Jeg skal først omtale det sidstnævnte Ændringsforslag. Det er jo paa ingen Maade Noget, som nu først opdages af mig eller af Andre, der hidtil have beskæftiget sig med denne Lov, at den ikke kunde lægge an paa at betrygge imod Andet, end at det bortløbne Lyende søger Tjeneste som Lyende andetsteds, men at Muligheden af, at det kunde søge Tjeneste som Dagelær, ikke var udelukket. Det er ikke Noget, som har været skjult; tværtimod har Opmærksomheden været henvendt derpaa hele Tiden, og det har ogsaa været Gjenstand for Forhandling i det andet Thing; men hidtil er man,